

Jij en de Bijbel

Bijbelverhaal, Sam en Anne, wist je dat, puzzelen en internetten

De Here zorgt voor eten en drinken

Drie dagen later was het volk het wonder van de doortocht alweer vergeten. Ze hadden dorst, het water was op. Ze kwamen bij een oase, een vruchtbare plek in de woestijn, maar het water was er bitter. In plaats van dat ze de Here God om hulp vroegen, mopperden ze tegen Mozes, en zeiden: "Wat moeten we nu drinken"? Mozes mopperde niet; hij wist dat God voor hen zou zorgen, en vroeg Hem om hulp. Hij moest een stuk hout in het water gooien, dan zou het goed worden. Mozes geloofde God en deed gehoorzaam wat Hij zei. En inderdaad was het water niet bitter meer. God zei, dat ze nu weer gezien hadden hoe Hij kon helpen, en dat ze op Hem konden vertrouwen. Om te laten zien hoe fijn Hij hun leven kon maken, bracht God hen naar een andere oase. Hier waren waterbronnen en dadelpalmen, waar ze een poosje mochten uitrusten. Maar ze moesten daarna wel weer verder, naar het land Kanaän, een mooi land waar ze altijd zouden wonen. Hadden ze dat maar geloofd. Maar toen ze later weer in de woestijn liepen, merkten ze dat al het eten op was. Ze dachten niet aan de God, die zo goed voor hen had gezorgd. Nee, ze waren boos en mopperden op Mozes en Aäron: "Had ons maar in Egypte laten dood gaan, daar hadden we tenminste brood en vlees, maar hier, moeten we allemaal omkomen van de honger"? De Here God was niet eens boos, en zorgde toch voor hen. Tegen Mozes zei Hij: "Ik zal voor brood en vlees zorgen. Elke dag zal ik brood uit de hemel laten regenen, en in de avond zal er vlees zijn". Die avond kwamen er opeens grote zwermen kwartels, vogels die lekker waren om te eten. De ochtend daarna lagen er overal witte korreltjes: manna, dat ze konden bakken of koken. Iedereen moest het zelf gaan verzamelen. Precies genoeg voor 1 dag, niemand mocht iets bewaren. De volgende dag zou er weer manna zijn. Toch waren er mensen die bang waren dat er de andere dag niets zou zijn. Stiekem verzamelden zij meer, maar de andere dag was het bedorven. De zesde dag van de week moesten ze wel voor 2 dagen verzamelen; want op de sabbat mochten ze rusten, dan zou er geen manna zijn, maar het zou ook niet bedorven. Toch deden sommigen het niet en gingen op de sabbat kijken. Zij hadden op die dag niets te eten. Zou het volk nu wel verder op God vertrouwen? Dat lees je de volgende keer.

N.D.

Het was weer vakantie-tijd. Sam en Anne logeerden bij familie aan de Hollandse zee-kust. Elke ochtend gingen zij het strand op. Sam zocht naar schelpdieren, terwijl Anne nog mooiere schelpjes voor haar verzameling wilde vinden. Sam ontdekte al snel dat zich mooie, zwart-blauwe mosselen op de basaltblokken hadden vastgezet, zodat zij niet met het tij konden wegdriven. Met alle macht probeerde hij één daarvan open te maken, maar het lukte hem niet. Toch lagen er overal ook open kleppen, en Anna vond ze mooi genoeg om te bewaren. Maar wie of wat had die open gekregen?

Tante Mies had een appeltje voor de dorst meegegeven, en nu zaten ze op een rotsblok rustig naar de zee te kijken. Plotseling klonk de schrille roep van een scholekster: "Piet-a-piet-a-piet!" Met zijn zwart-witte verenpak zag hij er imposant uit. Terwijl Sam naar hem keek, pakte hij een mossel en drong zijn scherpe snavel tussen de twee kleppen. Binnen de kortste keren had hij ze los en het weekdier, dat daarbinnen veilig dacht te zijn, verorberd!

Thuisgekomen vertelde Sam en Anne wat zij hadden gezien. "Wat een machtige snavel, zeg!" moest Sam toegeven. "En wat zien zij er mooi uit!" was Annes oordeel. "Ja, zij zijn wel knap, in twee opzichten", zei Oom Teun. "Maar, weten jullie dat niet alle scholeksters zo te werk gaan? Soms, als hun snavel niet scherp genoeg is om de mosselen open te breken, boren zij een gat in één van de kleppen." Anne keek naar haar mosselkleppen, en ja hoor: ze ontdekte er een paar met boorgaten.

Later op de dag gingen ze naar een restaurantje. Op een bord stond: "Vandaag Mosselen". "Zullen wij ze proeven?" vroeg Oom Teun. Sam en Anne waren niet enthousiast. "Jullie hoeven ze niet rauw te eten, zoals de vogels! Met frites en een sausje zijn ze best lekker, hoor!" En, na een beetje wennen, vonden zij mosselen best smakelijk. Anne had nog een vraag: "Hoe kunnen mosselen zo vast blijven zitten aan de stenen, met al dat water dat er steeds weer overheen spoelt?" "Dat is iets bijzonders. Zij hebben één enkele voet, maar die is sterk en heeft kleverige draden waarmee zij zich aan de rots kunnen vastklampen. Wonderlijk, hè?"

C.T.

Wist je dat?

Het wiel

Hoe ga je naar school? Met de fiets, de bus? Of wordt je met de auto gebracht? Als de school dichtbij is ga je denk ik wel lopen of fietsen. Nu heb je heerlijk 6 weken vakantie. In deze tijd vertrekken heel wat mensen naar allerlei bestemmingen. Ze vliegen, gaan met de trein, de boot, de auto, of de bus. Dat was vroeger wel anders. In de Bijbel lezen we dat mensen ook toen lange reizen maakten. Denk maar aan Abraham. Hij ging van het tegenwoordige Irak helemaal naar wat nu Israël is. Hij had geen keus hoe: lopen was de enige manier om ergens te komen. Rijken konden reizen op de rug van een ezel, paard, kameel, of zelfs in een draagstoel. Er waren wel primitieve sleeën, gemaakt van boomtakken, maar die werden alleen gebruikt om voorwerpen te verplaatsen die te zwaar waren om te dragen. Het oudste vervoermiddel voor mensen dat we kennen is een boot. Je zult begrijpen dat je daarmee lang niet overal kon komen. Ze waren ook niet zo comfortabel en veilig als nu. Zo'n 3200 jaar v Chr. werd een belangrijke uitvinding gedaan: het wiel. Hierdoor veranderde de hele samenleving. Archeologen hebben in graven allerlei soorten wagens, karren en strijdagens gevonden, met massieve houten wielen die waren gemaakt van 2 of 3 rondgemaakte houten planken. Jozef, de achterkleinzoon van Abraham, stuurde wagens naar zijn vader Jakob om hem van Kanaän naar Egypte te brengen. Je zat in zulke wagens echt niet zo lekker als in onze moderne auto's. De wielen hadden geen banden, en er waren geen geasfalteerde wegen. Je werd behoorlijk door elkaar geschud. Massieve wielen werden vervangen door spaakwielen. Die waren een stuk lichter en daardoor geschikt voor strijdagens. Hoe lichter het wiel hoe sneller de wagen. Houten wielen zijn lange tijd gebruikt. Pas in 1800 kwamen er voor het eerst draadspaken in de wielen, en kort daarna luchtbanden. De ontwikkeling ging opeens heel snel. Reizen gaat nu heel snel: je kunt in één dag naar de ander kant van de wereld. Weet je dat je nog steeds ritjes kunt maken in een wagen getrokken door paarden? In verschillende plaatsen kun je een huifkar tocht maken. Het is erg leuk om het een keer mee te maken. N.D.

Internet

Ook deze keer hebben we weer wat bij de artikelen gevonden. Op http://www.schooltv.nl/beeldbank/clip/20030611_mossel01 vind je een filmpje over mosselen, en op www.vogelvisie.nl/soort/scholekster.php kun je het geluid van de scholekster horen.

Kijk voor leuke dingen over de ontwikkeling van het wiel eens op <http://home.zonnet.nl/rcgdam/techniek/wiel.htm>

Wil je in de vakantie zelf een wielconstructie maken? Haal dan een bouwbeschrijving op: www.hanze.nl/NR/rdonlyres/

ECO1A1AF6-D7B6-40F2-9571-9E3B9BE6CB1D/O/Lesbrief44werkendewielen.pdf

Woordzoeker Bijbelverhaal

O	U	D	S	T	E	Z	O	O	N
N	S	E	E	L	V	V	P	I	D
G	E	T	R	E	B	H	A	O	E
E	D	N	E	R	D	B	S	E	U
Z	R	O	O	R	O	L	C	M	R
U	D	O	N	A	V	O	H	O	P
U	D	D	R	K	E	E	A	Z	O
R	R	A	T	I	E	D	N	E	S
D	F	G	O	U	D	R	G	S	T
E	G	Y	P	T	E	N	A	A	R

Zoek de woorden hier onder op en streep ze in de woordzoeker door. Uit de letters die over blijven komt het aantal jaar dat Israël in Egypte was. Succes!

bloed
brood
deurpost
donker

egyptenaar
faraó
goud
mozes

ongezuurd
oudste zoon
pascha
sterven

vee
vlees